

handle om saadanne Ændringsforslag, hvis det ærede Medlem ønsker at stille dem. Men jeg maa sige, at hvad det ærede Medlem her har fremdraget, alt sammen er nøje drøftet og overvejet i det Folketingsudvalg, der har behandlet Sagen, og efter at disse Forhandlinger er ført — og der har naturligvis været forskellige Opfattelser der, ligesom der kan være det her —, er der opnaaet Enighed mellem alle Partier om Forslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger. Jeg vil derfor meget henstille til det ærede Medlem, om vi ikke, alt taget i Betragtning — ogsaa for at undgaa den Eventualitet, som det ærede Medlemnævnte, at Rigsdagen skulde blive inde til den 30. September —, kan blive enige om at samle os om dette Forslag, som det foreligger.

Til det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Frøkjær), der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, skal jeg sige, at naar der staar Jordkøbslaanet i Stedet for Købesummen for Jorden, skyldes det den Omstændighed, at disse to Begreber ikke behøver at betyde det samme. Der er nu indført den Bestemmelse, at Jordkøbslaanet ikke kan overstige Købesummen for Jorden, og der kan meget godt tænkes det Tilfælde, at Jordkøbslaanet er betydeligt mindre end Købesummen for Jorden. Derfor vil det være rigtigt at anvende Udtrykket Jordkøbslaanet i Stedet for Købesummen for Jorden.

Endelig har jeg en Bemærkning til det ærede 11te Medlem for 6te Kreds (Hans Nielsen). Det er min Hensigt at foreslaa paa Finansloven, at der af Jordfondens Midler stilles 3 Mill. Kr. til Raadighed for Jordlovsudvalget til Indkøb af Jord, der da udstykses i Henhold til Reglerne i Loven af 4. Oktober 1919. Ærede Medlemmer vil vide, at der hidtil har været en Bevilling af Statskassen paa 3 Mill. Kr. til saadanne supplerende Indkøb af Jord. Denne Bevilling er nu opbrugt. Jeg maa finde det rimeligt, at Jordlovsudvalget fremdeles har Midler til at foretage Opkøb, men under de forhaandenværende Forhold maa jeg ogsaa finde det mest naturligt, at disse Midler tages af Jordfonden. Herom er der Enighed, og jeg haaber, at Finanslovsforslaget, naar det om kort Tid naar til Landstinget, indeholder en Bestemmelse om, at der saaledes stilles 3 Mill. Kr. til Raadighed.

Jensen (Aale): Jeg takker Ministeren, fordi han ikke alene har forstaaet min Hensigt, men ogsaa forstaaet, at der kun var Rimelighed i mit Ønske om at faa Byggelaanet ansat paa et tidligere Stadium end

1. December. Jeg takker naturligvis ogsaa Ministeren, fordi han vil fremskynde Undersøgelsen, saa at Beløbet muligvis kan komme til at foreligge allerede i Oktober, maaske straks efter Rigsdagens Sammenkaldelse. Det vil selvfølgelig hjælpe en hel Del. Jeg takker for øvrigt ogsaa Ministeren, fordi han vil være villig til at forsøge en Forhandling. Jeg forstaaer det paa den Maade, at hvis der kan opnaas Enighed om noget mellem første og anden Behandling, vil Ministeren være villig til at gaa med til en tidligere Dato. Det er jo rigtigt, som Ministeren siger, at Byggelaanet, som Finansudvalgene fastsætter, først bliver udbetalt efter 1. April næste Aar. Men det er jo lige rigtigt, enten det er 1. December, man fastsætter det, eller det er 1. April samme Aar. Naar man bygger en Ejendom og vil søge Laan dertil, enten det er hos Staten eller et Kreditinstitut, faar man jo altid først Laanet, efter at man er blevet færdig med at bygge. Byggeriet vil maaske i og for sig ikke blive færdigt synderlig før, skønt det kan dog ogsaa ske, og navnlig kan det have stor Betydning, at man kan faa Byggeriet paa-begyndt saaledes, at Familien eventuelt kan bo i Ejendommen allerede Vinteren forud og derved ikke skal forrente andet end selve Byggesummen, da man jo som Regel ikke overtager Jorden før 1. April. Der er ogsaa mange andre Fordele, som jeg imidlertid ikke skal trætte det høje Tings Medlemmer med at omtale. Vi vil forsøge, om vi kan opnaa en Forstaaelse i saa Henseende mellem første og anden Behandling — saaledes forstod jeg den højtærede Minister.

Hvad angaar Spørgsmaalet om de 4 pCt. Rente i Stedet for 4½ pCt., ja, da er vi jo straks uenige, Ministeren og jeg, idet Ministeren stadig, ikke alene her, men i hele sin Lovgivning arbejder paa, at vi skal komme nedad, nedad og atter nedad. Hvor langt skal vi nedad? Og skulde det nu virkelig støtte og styrke Erhvervslivet, at vi kom nedad? Den højtærede Minister taler om Kapitalopsparing: vi skal have billigere Skatter, for ellers faar vi ingen Kapitalopsparing. Men hvad mener Ministeren med det? Dersom vi skal nedad og nedad med Fortjenesten, saa bliver det sandelig ikke dem, der udfører Arbejdet, der kan spare, og hvem er det saa, der skal spare? Jeg tror, at dersom man kunde holde Priseniveauet, hvor det er, vilde man lovgive paa den bedste Maade. Dette ligger ganske vist noget udenfor den foreliggende Sag, men det er ikke mig, der har ført Debatten ind paa det Omraade, det er Ministeren. Jeg har ikke det mindste imod, at vi faar en lille